

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

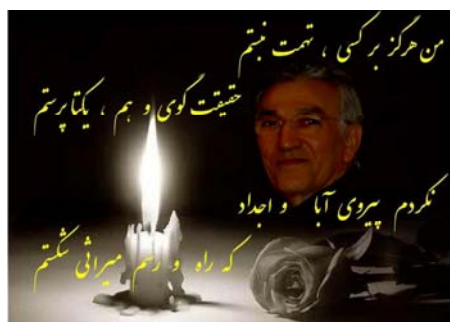
afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

نعمت الله مختارزاده

۱۹ اگست

به قدر دانی از محبت جناب قیوم بشیر هروی تقدیم است

آهن رُبا

آقای هروی! عجب با وفاستی
دل می بری ز مرد و زن و پیر و از جوان
ممنون، یادی کردی ازین یاد رفته ای
جور زمان، خماند مرا قامت رسا
سنگ فلک شکست مرا شیشه امید
روزانه و شبانه، دریدم ز بس گلو
از بسکه نقد کرده نوشتم به این و آن
(ترکانی) را سپاس و درودش ز من رسان
اشعار تو که نغز و سلیس است و هم روان
در یک مَحَمَّسی که رقم کرده (عشقری)
با گوش و چشم دل شنو و ، بنگر و بخوان
(نام خدا چو سرو به قامت رساستی
حیران و واله ات شده ام، از کجاستی؟
از دودمان پادشاهی، یا گداستی؟)
«نعمت» به قول (عشقری) تصدیق میکند

هم مهربان و اهل دل و بی ریاستی
هم دلستان و دلبر و هم دلریاستی
غُریت فتاده را که اسیر بلاستی
از پا فتاده را، ز محبت عصاستی
آئینه شکسته دلان را، جلاستی
گوش کر زمانه ، چرا می نه واستی
از صبر و حوصله دگرم ره جداستی
(افغان موج) را که جنابش، نواستی
بر نظم نارسای من، آهن ریاستی
شاید مرام و مقصد ایشان شماستی
الحق، هر آنچه سفته، درست و بجاستی
یعنی برای بردن دلهـا، بلاستی
ای شوخ ساده رو چقدر خوشنماستی
یا بهتر و گزیده تر از، هردوتاستی
حالا بگو به گوش من، اهل کجاستی

آمین ربا

آقا سرور! عجب با وفاستی هم محسبان و، لیل دل و، بی ریاستی
 دل پیبری ز مرد و زن و پیر و از جوان هم دستان و دلبسرو هم، دلرباستی
 ممنون، یادی کردم ازین یادرفته اسی غربت فتاده رو، که لایسر بدستی
 جور زمان خمساند، مرا قامت رسا از یافتاده رو، ز محبت عصاستی
 سب فلک شکست مرلشینه امید آینه شکسته دلالن رو جلاستی
 روزلونه و شبانه، دیدم ز بس کلو کوشش کر زمانه چسلا می نه ولایتی
 از بسکه نفت کرده نوشتم به این و آن از صبر و حوصله دگرم ره جدایتی
 ترکانی روپاس و درودش ز من رسان لغزان موج رو که جنابش، نولایتی
 اشعار تو که نقر و سلیس است و هم رولان بر نظم نارسای من آمین رباستی
 در یک خمسی که رستم کرده عشقمر شاید مرام و مقصد ایشان شامتی
 با کوش و چشم دل شو و، بگر و، بخوان و بحق، هر آنچه سفته، دست و بجاستی
 (نام خدا چو سرو بقامت راستی یعنی برادر بردن دلها، بلاستی
 حیران و دلالت شده ام از کجاستی؟ لرشوخ ساده رو چقدر خوشنماستی
 از دودمان پادشی، یا کدستی؟) یا بهتر و گزیده تر از هر دوامتی
 «نعت» به قول عشقمر تصدیق میکند حالا بگو به کوش من، لاهل کجاستی